

מ"ת 14749/11/20 - מדינת ישראל נגד מואייד פרוך, אחמד פרוך

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט רפאל יעקובי

11 ינואר 2021

מ"ת 14749-11-20

מדינת ישראל

בעניין:

נגד

1. מואייד פרוך

2. אחמד פרוך

בשם המבקשת: עו"ד נעמי לוינוב (פ"מ י-ם, פלילו)

בשם המשיב 1: עו"ד פארס מוסטפא

בשם המשיב 2: עו"ד עידן גמליאלי

החלטה בעניינו של המשיב 2

1. החלטה זו ניתנת בהמשך להחלטתו של בית המשפט העליון בבש"פ 72/21 ולמה שבא בעקבותיה.
2. עניינה של החלטה זו בבקשה לעצור את המשיב 2 (להלן: "המשיב") עד תום ההליכים בת"פ 14681-11-20.
3. בתיק הפלילי הנ"ל מואשם המשיב בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, נשיאה והובלה של נשק ותחמושת שלא כדין וירי במקום מגורים.
4. בכתב האישום האמור נכלל גם נאשם אחר (המשיב 1), אשר אינו מואשם בעבירת הירי ואשר בעניינו נקבע כי הוא יהיה רשאי לשהות במעצר בפיקוח אלקטרוני וההחלטה אושרה ע"י בית המשפט העליון (בבש"פ 72/21 הנ"ל), כפוף למציאת מפקח מתאים (שיבוא בנוסף למפקחת שאושרה).
5. לפי המצוין בכתב האישום, על רקע שמועות שקריות שפגעו בכבוד המשפחה של המשיבים, אחותו של הנאשם השני, שהיא גם בת דודה של המשיב, ביקשה מהנאשם השני להגיע כדי לשוחח עם משפחתו של מי שהפיץ את השמועות. בעקבות אותה בקשה הגיע המשיב יחד עם הנאשם השני ועם שניים נוספים (איימן פרוך ומוסטפא ביידון) אל בית המשפחה האמורה בשכונת ראס אל עמוד שבירושלים ולאחר חילופי דברים קצרים ביקש הנאשם השני מהמשיב לירות אל עבר בני אותה משפחה והאחרון ירה שני כדורים שפגעו בקירות המרפסת שבה עמדו.

עמוד 1

6. השניים הנוספים שהגיעו לזירת האירוע וגם מעורבים אחרים בפרשה דנן משוחררים ללא תנאים ונמסר כי המבקשת שוקלת אם להגיש נגדם כתב אישום (פרוטוקול, ע' 10, ש' 8-9).

7. בדיון הראשון הסכימו שני המשיבים לקיומו של ניצוץ ראייתי ועתרו להזמנת תסקירי מעצר. נעתרתי לבקשה זו, לנוכח הכלל שלפיו גם כשמדובר בעבירות חמורות לא בקלות תיחסם הרמטית האפשרות של מעצר בפקא"ל או של שחרור בתנאים ובכלל זה "לא בנקל יחליט בית המשפט על מעצר ללא בחינת חלופות באמצעות תסקיר מעצר" (בש"פ 8554/19 סובח נ' מדינת ישראל (31.12.19); בש"פ 6851/20 צ'רקסוב נ' מדינת ישראל (7.10.20) ועוד).

8. בתסקירים המשלימים, שהוגשו בעניינם של שני המשיבים, ממליץ שירות המבחן כי שני המשיבים ישהו במעצר בפקא"ל בעיר אילת וזאת בפיקוח צמוד של מפקחים שנמצאו מתאימים וראויים ותוך תוספת הוראות נלוות. בהמשך לכך ניתנו חוות דעת של יחידת הפיקוח, אשר מצאו כי המקומות שבהם מדובר מתאימים למעצר בפקא"ל.

9. בדיון שהתקיים לאחר הנ"ל טענו המשיבים כי יש לאמץ את המלצותיו של שירות המבחן ביחס לשניהם. זאת גם מכוח העובדה שאין סיבה לסטות מהמלצות אלה וגם לנוכח טענות שיש להם לחולשות בחומר הראיות. המשיבים הדגישו כי אינם כופרים בקיומן של ראיות לכאורה. עם זאת, לטענתם יש בחומר הראיות חולשות שונות אשר מצדיקות - או לפחות מחזקות - את ההליכה במתווה שעליו ממליץ שירות המבחן. זאת גם בשל עצם קיומן וגם משום שהן מצביעות על אכיפה בררנית מצד המבקשת, בכך שהחליטה לפעול כפי שפעלה בקשר אליהם, בעוד שמעורבים אחרים, אשר יש בעניינם ראיות שאינן פחותות, משוחררים ללא תנאים ולא הוגשו נגדם כתבי אישום.

10. המבקשת השיבה בפירוט רב לטענות המתייחסות לחומר הראיות. זאת גם בנסיון להדוף את הטענות בדבר חולשות המצויות בו וגם כדי להסביר שאין המדובר באכיפה בררנית, אשר, על כל פנים, מקום בירורה היא במסגרת התיק העיקרי.

11. בהחלטה מ-4.1.21 קבעתי (בסעיף 8) כי "לאחר שקילת המכלול ולא בלי התלבטות (לגבי שני המשיבים ובמידה רבה יותר לגבי המשיב 2), הגעתי למסקנה כי יש לפעול בהתאם להמלצת שירות המבחן בעניינם של שני המשיבים".

12. באותה החלטה ציינתי כי

"לתוצאה האמורה אני מגיע על יסוד שילובם של אלה:

א. גם מנקודת המוצא הנכונה של המבקשת, כי בעבירות מסוג אלה שלפנינו נדרשים טעמים מיוחדים לצורך מעצר בפקא"ל, הרי שעדיין "ההחלטה...

ממוקדת בשאלה שעומדת במרכזם של דיני המעצרים - שאלת המסוכנות והאפשרות לאיונה" (כפי שנאמר לאחרונה בבש"פ 7438/20 מדינת ישראל נ' פקיה (29.10.20), שם אושר מעצר בפקא"ל גם בהינתן טענות עקרוניות דומות לאלה שבענייננו). מכל מקום, מתקיים מה שנדרש לצורך מתן אפשרות למעצר בפקא"ל.

ב. שירות המבחן היה ער לכל מה שמעלה עתה המבקשת (ובכלל זה למידת המסוכנות ולאפשרות לצמצמה) ובסופו של דבר - במסגרת התסקירים המשלימים - המליץ כפי שהמליץ. יש לתת משקל משמעותי לכך.

ג. במקרה דנן מדובר במעצר בפקא"ל במקום מרוחק במיוחד מזירת האירוע שביסוד כתב האישום (אילת וירושלים). במצב דברים זה יש משמעות רבה אף יותר מאשר במקרים אחרים להגנה הטכנולוגית שמספק האיזוק האלקטרוני.

ד. שירות המבחן התרשם באופן חיובי מן המפקחים שהוצעו. לגבי מפקחיו של המשיב 2 מצוין, בין היתר, כי הם "פיקחו עליו בעבר ולא נרשמו כל הפרות תנאים מצידו". בנוסף לכך, המפקחים נחקרו במסגרת הדין בבית המשפט והותירו רושם דומה לזה שהותירו על שירות המבחן. בהמשך לכך ובהינתן התמונה בכללותה, אני סבור כי ניתן ומתאים לאפשר מעצר בפקא"ל בפיקוחם גם בהינתן מה שהעלתה הפרקליטה בקשר אליהם.

ה. העדר עבר פלילי למשיב 1 והרשעה אחת משנת 2019 למשיב 2.

ו. המעצר הממושך של המשיבים (למעלה מחודשיים עד עתה).

ז. בהינתן נגיף הקורונה והשלכותיו, יש מקום יותר מאשר ברגיל לאפשר מעצר בפקא"ל ולצמצם שהייה בבית מעצר.

13. על הנימוקים והשיקולים האמורים הוספתי בגדר דברים שלמעלה מן הצורך גם את הדברים האמורים ביחס לראיות לכאורה:

"מה שקשור בראיות לכאורה מוסיף חיזוק לתוצאה שאליה הגעתי גם בלעדיו. הדרך בה נבחנת השאלה אם יש ראיות לכאורה היא מבט כולל על מכלול הראיות (ראו למשל: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996); בש"פ 2653/99 זיאד נ' מדינת ישראל, 26.4.99). בקשר לכך נקבע גם כי "אין זה מתפקידו של בית המשפט, לעת זו, לעסוק בניתוח מפורט ומדוקדק של הראיות המסבכות את המשיב בעבירות המיוחסות לו" (בש"פ 6187/95 מדינת ישראל נ' אל עביד, 17.10.95). הכללים האמורים מובילים במקרים רבים לכך שלא יינתן משקל רב לטענות שמעלים סניגורים על יסוד דקדוק בחומר הראיות. במקרה דנן הם פועלים באופן שונה. הסניגורים הצליחו להצביע על כך שהחומר כולל בתוכו אפשרות שהוא לא יביא - לאחר הבירור הממצה שבמסגרת התיק העיקרי - להרשעתם של המשיבים בכל המיוחס להם ואפשר גם שיש בו להצביע על ביצוע העבירות בידי אלה ששוחררו. לנוכח טענות אלה והצורך של הפרקליטה להיכנס לדקדוקים מרובים ביחס לחומר הראיות, מתחזקת המסקנה כי לפחות בשלב הלכאורי שבו אנו מצויים יש במה שנוגע לחומר הראיות כדי לתת תמיכה נוספת לתוצאה שנקבעה גם בלעדיו. כל זאת גם מנקודת המוצא שצינה המבקשת כי "ככלל, השלב הדיוני המתאים להעלאת טענות מסוג [אכיפה בררנית] הינו במסגרת התיק

העיקרי" (בש"פ 5764/19 עמר נ' מדינת ישראל (9.9.19) והפניות שם)".

14. בהמשך לכל האמור, השורה התחתונה של ההחלטה הקודמת בעניינם של שני המשיבים הייתה כי שניהם ייעצרו עד תום ההליכים בת"פ 14681-11-20, אך יהיו רשאים להיות עצורים בפקא"ל בעיר אילת בכתובות שהוצעו ושאושרו לגבי כל אחד מהם ובפיקוח צמוד של המפקחים שאושרו ביחס לכל אחד משניהם. זאת בתנאים שנקבעו (בסעיף 10 של אותה החלטה).

15. המדינה עררה לבית המשפט העליון על מה שנקבע בעניינם של שני המשיבים (בש"פ 72/21 הנ"ל).

16. במסגרת הדיון בערר הוחלט בעניינו של הנאשם השני כי יהיה עליו להציע מפקח חלופי במקום אחד המפקחים שאושרו וכי "יתר חלקי החלטת בית המשפט המחוזי... יעמדו בעינם".

17. בעניינו של המשיב הוחלט כי הדיון יוחזר למתן החלטה מנומקת בנוגע לנושא הראייתי ולכל הנחוץ.

18. בהמשך להשלמות שהוגשו (ביוזמת הפרקליטות ובהמשך להחלטות מ-6.1.21, מ-7.1.21 ומ-10.1.21) ולאחר התלבטות, הגעתי למסקנה כי יש להותיר על כנו את מה שנקבע בעניינו של משיב זה.

19. הטעמים לתוצאה האמורה הם בעיקרם אלה שפורטו לעיל, בצירוף מה שייאמר להלן לגבי שלושת העניינים הבאים:

א. תוספת בנושא הראייתי.

ב. התייחסות לתיק המב"ד.

ג. התייחסות לכך שלגבי הנאשם השני אישר בית המשפט העליון את ההחלטה העקרונית בדבר אפשרות מעברו למעצר בפקא"ל ולעקרון השוויון.

20. במה שנוגע לחומר הראיות, מה שעומד ביסוד מה שצוין בהחלטה הקודמת (וצוטט בסעיף 13 דלעיל) הוא בעיקר אלה:

א. לצד האמירות של נדאא פרוך ושל איימן פרוך כי המשיב הוא היורה, יש אמירות נגדיות של עבדאללה שוויקי, של אלהאם שוויקי ושל האני שוויקי שהיורה הוא מונזר פרוך (אחיה של נדאא פרוך), תוך שהם מדגישים שהם מכירים אותו ושזיהו אותו כמי שירה.

ב. בהודעות המפלילים יש סתירות פנימיות, בכך שבתחילה הם אמרו שאינם יודעים מי ירה ולאחר מכן נקבו בשמו של המשיב כמי שירה. הם אומנם מסבירים כי בתחילה אמרו מה שאמרו מתוך

פחד, אך, מכל מקום, עניין זה מעורר סימני שאלה העשויים לפעול לטובת המשיב.

ג. המפלילה נדאא פרוך מצינת מספר פעמים את רצונה שאחיה מונזר פרוך (אשר יש מי שהעיד כי הוא זה שירה) לא יסתבך ושזה העיקר מבחינתה. גם עניין זה מציב קשיים מסוימים לגבי התמונה הכוללת העשויה להתקבל בהמשך הדרך.

ד. כלפי האליבי, שחילץ את מונזר פרוך בשלב הנוכחי, עורר סניגורו של המשיב קשיים מתוך חומר הראיות (כמפורט בפרוטוקול, ע' 8, ש' 12-24).

ה. אכן, בכל האמור לעיל אין לשלול קיומן של ראיות לכאורה, אך הוא מלמד שיש בהן חולשות וקשיים מסוימים, אשר עשויים להוביל לכך שהמשיב לא יורשע בסופו של יום במה שמיוחס לו או במקצתו והם פועלים לחיזוק מתן האפשרות לעבור למעצר בפקא"ל.

21. לגבי תיק המב"ד - בדיון שקדם להחלטה הראשונה לא הוצג מה שנדרש כדי שיינתן משקל לנושא זה. לכן צוין רק מה שצוין בסעיף 9(ה) לאותה החלטה בקשר לעבר הפלילי של המשיב. מה שהוצג עתה אכן פועל לחובת המשיב ומגביר את ההתלבטות (אשר צוין כי קיימת גם בלעדיו) לגבי אפשרות מעברו של המשיב למעצר בפקא"ל. עם זאת, בקשר לכך יש לתת את הדעת לטענות שהעלה הסניגור (בתגובה שהגיש היום) ביחס לאותו תיק מב"ד, בדבר העדר ראיות לכאורה או חולשה רבה שלהן ובנוגע להתנהלות המבקשת לגבי עיתוי החקירה והגשת כתב האישום באותו עניין. במה שנוגע לחומר הראיות שבאותו תיק מב"ד, הנושא צפוי להתלבן בבית המשפט השלום בירושלים במסגרת תיק מ"ת 48750-11-20 (וראו בקשר לכך גם הודעת שב"ס שהוגשה בתיק דנן ב-4.1.21, לאחר ההחלטה הראשונה דנן).

22. העובדה שלגבי הנאשם השני אישר בית המשפט העליון את ההחלטה העקרונית בדבר אפשרות מעברו למעצר בפקא"ל פועלת במידה מסוימת לזכות המשיב. זאת במה שנוגע ל"עקרון השוויון" בתחום המעצרים. אכן, לגבי מה שעל הפרק המשיב אינו זהה לנאשם השני ומצבו בעייתי יותר (גם לגבי המיוחס לו בכתב האישום וגם במה שנוגע לעבר הפלילי), אך יש במהלך האמור חיזוק מסוים לכך שגם בעניינו של המשיב ניתן לאפשר מעצר בפקא"ל בתנאים שנקבעו.

בהקשר האחרון יש להזכיר גם את עניינם של האחרים, המשוחררים ללא כל תנאים. אמנם צוין בהחלטה הקודמת (והובא בסעיף 13 דלעיל), כי המשיב לא יוכל להיבנות עתה מטענת אכיפה בדרגית, אך יש בעניין האמור רכיב נוסף התורם לאפשרות שניתנה בעניינו.

23. בהמשך לכל האמור ובטרם חיתום, כפי שצוין לאחרונה ע"י בית המשפט העליון (בבש"פ 7438/20 מדינת ישראל נ' פקיה (29.10.20)), בסופו של יום, "ההחלטה... ממוקדת בשאלה שעומדת במרכזם של דיני המעצרים - שאלת המסוכנות והאפשרות לאיונה". בקשר לכך המליץ שירות המבחן כפי שהמליץ בעיקר בשל התרשמותו מן המפקחים ובהינתן הריחוק הגדול של מקום המעצר בפקא"ל מזירת האירוע הנדון. אכן, לנוכח העובדה שתיק המב"ד האחרון לא היה בידיעת שירות המבחן, יש בכך

לצמצם במידת מה את ההסתמכות על אותה המלצה. עם זאת, בהינתן שאותה המלצה באה גם לאחר ששירות המבחן ציין מסוכנות גבוהה מצד המשיב ולנוכח כל יתר מה שנאמר לגבי מה שעל הפרק, השורה התחתונה היא כפי שנקבע.

24. השורה התחתונה של החלטה זו היא אפוא כמצוין בסעיף 10 של ההחלטה מ-4.1.21.

25. בהמשך להסכמה בדיון מ-4.1.21 בעניין ערר אפשרי, אני מורה על עיכוב ביצוע של אפשרות מעברו של המשיב למעצר בפקא"ל עד 13.1.21 בשעה 14:00, תוך שעל המבקשת להגיש הודעה לבית המשפט ולב"כ המשיב (עו"ד עידן גמליאלי) בסמוך לאחר שתתקבל אצלה החלטה אם יוגש ערר אם לאו.

26. הפרקליטות מוזמנת לקחת את חומר החקירה ממזכירות בית המשפט (המדור הפלילי).

ניתנה בהעדר הצדדים היום, כ"ד בטבת התשפ"א, 11 בינואר 2021.

המזכירות מתבקשת לשלוח החלטה זו בדחיפות אל באי כוח הצדדים ואל שירות המבחן.

רפאל יעקובי, שופט